

[Klm Bøhnke]

Noget helt andet er så, at en dispensation kun vil have midlertidig karakter, eftersom der i EF på kommissionsniveau arbejdes med det, der EF-teknisk hedder et »non-paper«, gående ud på, at der skal indføres egentlige direktiver vedrørende disse licenser. Og indtil de direktiver foreligger, mener vi ikke, vi skal genere de virksomheder, der søger efter og producerer olie og gas i Nordsøen.

Derfor vil vi fra Fremskridtspartiets side sige, at hvis denne lov vedrørende implementering af et direktiv ikke følges op af, at man friholder de koncessionerede selskaber, de private koncessionerede selskaber, der arbejder med efterforskning og udvinding af olie og gas, hvis ikke man ganske klart får dem fritaget for det her, må vi sige nej til lovforslaget.

Marianne Jelved (RV):

Da vores ordfører, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne give tilsagn om, at vi er positivt indstillet over for lovforslaget, som jo ligger i forlængelse af et lovforslag fra 1990.

Vi synes, det ville være rimeligt, at man under udvalgsarbejdet prøvede at indhente de erfaringer, der er indhøstet siden 1990, da vi behandlede det lovforslag, jeg lige omtalte, for at kunne få en tilbunds gående diskussion i forbindelse med lovarbejdet og for at se, hvilke konsekvenser der var, så vi måske kan få manet noget af usikkerheden i jorden.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot kort tilkendegive, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det foreliggende lovforslag. Vi mener, det er rimeligt, at vi hermed får implementeret dette direktiv og får den sag på plads.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Også ved dette lovforslag har jeg grund til at takke for en principielt positiv modtagelse. Jeg er vel vidende om, at der er mange tekniske enkeltheder, som også ligger i forlængelse af tidligere diskussioner og lovgivninger, som trænger sig på.

Et af de problemområder, der har været draget frem i debatten, er begrebet social dumping. Vi har i regeringen tilkendegivet det synspunkt, at overenskomstsspørgsmål er en sag mellem arbejdsmarkedets parter, som vi

ikke lovgiver om, og denne grundlæggende holdning præger jo også dette forslag.

Jeg vil meget gerne bidrage til, at en lang række af de tekniske spørgsmål, som har været rejst, bliver opklaret under udvalgsarbejdet. Jeg er helt opmærksom på, at vi her er inde i et område, som dels omfatter flere ministerier, dels omfatter ganske komplicerede regelsæt, men modsat også er en helt naturlig konsekvens af de overordnede EF-beslutninger, som vi har givet vort tilsagn til.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu ved jeg, at boligministeren er en rar mand og en sympatisk indstillet person, når han hører noget her fra Folketingets talerstol. Men jeg kan ikke forstå, at man kan være så positiv, at man ligefrem kan drage den konklusion, at der var tale om positive tilkendegivelser.

Sådan som jeg hørte det, er der tale om et flertal imod dette lovforslag. Både Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet – ud fra forskellige synsvinkler, men der var alligevel et flertal – udtrykte, at de var imod dette lovforslag. Derfor kan jeg ikke forstå, hvordan boligministeren kan sige, at der var tale om en positiv modtagelse af lovforslaget. Sådan ser jeg det slet ikke. Jeg synes, der var et klart flertal imod det.

Så vil jeg gerne lige korrigere boligministeren, når han om løn- og arbejdsvilkår siger, at det er noget, man regulerer på arbejdsmarkedet, og derfor skal vi ikke lovgive om det. Jamen det er ikke det, det drejer sig om. Dette drejer sig om, hvorvidt tilbudsgiverne i deres udbudsbetingelser skal stille krav om, at det, man er blevet enig om på arbejdsmarkedet i Danmark, skal være gældende, når man byder på det pågældende arbejde. Der er overhovedet ikke tale om, at nogen stiller krav om, at der skal være en indblanding i arbejdsmarkedets vilkår. Man kan sige, der er den indblanding i det, at de, der byder på et arbejde, skal acceptere det, man i Danmark er blevet enig om på arbejdsmarkedet. Det er det, der er tale om. Og det er et spørgsmål om, hvordan de danske tilbudsgivere bliver stillet i konkurrencen med de udenlandske tilbudsgivere. Det er for at undgå, at man skal kunne vinde et stykke arbejde, fordi man har en lavere løn i det pågældende land. Derfor er det i virkeligheden til